- [2021] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 595

    - ਨਾਗਭੂਸ਼ਣ

- v.

- ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ

- (2020 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 443)

    - ਮਾਰਚ 08, 2021

        - [ਡਾ. ਧਨੰਜਯ ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ
            - ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.

        - ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ, 1860 – ਧਾਰਾ 300 (ਚੌਥਾ); .498, 302 /
            - 34 – ਦਾਜ ਦੀ ਮੌਤ – ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ – ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਸੀ
            - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ
            - ਅਦਾਲਤ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ: ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਐਲਾਨ ਹਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ 2 - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ - ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ
            - ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ - ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਐਕਟ ਧਾਰਾ ਡੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
            - ਧਾਰਾ 300 ਦਾ ਚੌਥਾ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 – ਧਾਰਾ 378.
        - ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਗਲਤ ਹੈ
        - ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5) 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਚ
        - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ
        - ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਹਨ, () ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5 ਅਤੇ () ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 2। ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਰਦਾ ਹੈ

- 595

- ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ 'ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ 5' 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ
    - ਦੂਜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਹਾਲਾਤ, ਅਰਥਾਤ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ;
    - ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਟੋਵ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ
- ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
    - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ
- - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5. [ਪਾਰਸ 6-8] [609--; 610--]

    - ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਡੱਬੇ ਤੋਂ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਬੋਤਲ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।
        - ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
- ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ, ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਸੱਟਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
- ਸਰੀਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅੰਗ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੱਟਾਂ ਉਦੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 1-ਏ1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਸਟੋਵ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਅਚਾਨਕ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮੋਮਬੱਤੀ ਡਿੱਗ ਪਈ
- ਜ਼ਮੀਨ, ਉਹੀ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ
    - ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੜਨ ਦੇ ਕੋਈ ਸੱਟਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਟੋਵ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ,

- ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਚਾਨਕ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦਾ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ 1 ਝੂਠੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5 ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
- ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ 2 ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ
- ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਐਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5,
  ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ।
- ਮਾਚਿਸਟਿਕ। ਇਸ ਲੁਈ, ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਦੀ ਹਰਕਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਖਤਰਨਾਕ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ. ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਾਰਸ
- 9-11][610--; 611--; 611--; 616--]

    - ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ, (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 189: [2010] 9
    - 1039; ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1999) 2 ਐਸਸੀਸੀ 10; ਵਿਜੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 436: [2019] 6 ਐਸਸੀਆਰ 994;
    - ਨੱਲਮ ਵੀਰਾ ਸਥਿਆਨੰਦਮ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ (2004)
    - 10 ਐਸਸੀਸੀ 769; ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਉਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ
    - (2020) 11 ਐਸਸੀਸੀ 343: [2020] 1 ਐਸਸੀਆਰ 152; ਆਸ਼ਾਬਾਈ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾਬਾਈ ਵੀ. ਰਾਜ
    - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 224: [2013] 1 ਐਸਸੀਆਰ 115;
    - ਸੰਤੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2015) 7 ਐਸਸੀਸੀ 641:
    - [2015] 4 962 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

- <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2010] 9 SCR 1039	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 5.2.1
(1999) 2 ਐਸਸੀਸੀ 10	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 5.2.3
[2019] 6 SCR 994	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 5.3
(2004) 10 SCC 769	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[2020] 1 SCR 152	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[2013] 1 SCR 115	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[2015] 4 SCR 962	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 10

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.
  - 2020 ਦਾ 443
    - 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 525 ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 11.10.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
- ਪ੍ਰੋਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਨੰਦ, ਸੰਜੇ ਐਮ ਨੁਲੀ, ਸੂਰਜ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਅਗਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਮੈਸਰਜ਼ ਨੁਲੀ ਅਤੇ ਨੁਲੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ।
    - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
    - ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 11.10.2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ
  - ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 525/2013 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
  - ਐਫ਼ ਨੰਬਰ 1 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ 302 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ
  - ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
- ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
  - ਮ੍ਰਿਤਕ, ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਰੇਖਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ

- ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ 20,000/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ। 24.06.2010 ਨੂੰ ਸ ਹੁਰੇ ਘਰ 'ਚ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 9 ਵਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਰੇਖਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ।
- ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਜਲਾਈ।
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ

- 27.06.2010 ਨੂੰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5)। ਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ
  - 25.06.2010, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 2)। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ 302 ਅਤੇ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਅਤੇ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ
  - ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧ।
  - ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਰੇ 14 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਮੇਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸਬੂਤ। ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 2 ਵਜੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ
    - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 2)। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ
- ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨਾ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5 ਅਤੇ
  - ਦੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ 2 ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ
- ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
  - ਕਰਨਾਟਕ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਸਲ
  - ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ 302 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੪ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
  - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ

- ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 498 ਏ ਅਤੇ 302 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰਕ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
- ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼।
    - ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 378 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।
    - ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਨ ਦੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ 2 ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ
        - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
    - ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਐਲਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
- ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
        - ਦੋਸ਼ੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।
    - ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 13, ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
        - ਮ੍ਰਿਤਕ।
    - ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- 25.06.2010 ਨੂੰ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੁਰੰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਰੇਖਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਅੱਗ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸੜ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੂੰ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ
ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ।
-
    - ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
    - ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਰੇਖਾ ਐਚ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ

- ਬਾਹਰ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਏ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

- ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗਿਆ ਸੀ।
  - ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਸੋਈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਗੈਸ ਖਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਸਟੋਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ
  - ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਮਬੱਤੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੋਮਬੱਤੀ ਜਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਟੋਵ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
  - ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੱਗ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਲੱਗ ਗਈ।

- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਚੀਕਿਆ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ
  - ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ
  - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

- ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
  ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
  - ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ
  - ਕੇਸ, ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਐਫ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ
  - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

- ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ।

  - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਨਾਤੇ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਹੈ
    - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ।

- ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 378 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਖਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

    - ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਬਨਾਮ। ਕੇਰਲ ਰਾਜ, (2010) 9 ਐਸਸੀਸੀ 189, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 378 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 12 ਤੋਂ 19 ਵਿਚ, ਇਹ ਹੈ
    - ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵਧੇਰੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਸੰਭਾਵਿਤ। ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ
- ਉਹ ਵਿਪਰੀਤ ਸਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਸਥਿਰ ਸਨ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ
    - ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਦੇਖੋ
    - ਬਾਲਕ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਬਾਲਕ ਰਾਮਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1975) 3 ਐਸਸੀਸੀ 219, ਸ਼ੰਭੂ ਮਿਸੀਰ
    - ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 17, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 761, ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2004) 10 ਐਸਸੀਸੀ 699, ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ (2006) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.
    - 731, ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ v. ਰਾਮ ਵੀਰ ਸਿੰਘ (2007) 13 ਐਸਸੀਸੀ 102, ਐਸ.
- ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਐਸ ਰਾਮੀ ਰੈਡੀ (2008) 5 ਐਸਸੀਸੀ 535, ਅਰੁਲਵੇਲੂ
    - ਰਾਜ (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 206, ਪੇਰਲਾ ਸੋਮਸ਼ੇਖਰ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2009) 16 ਐਸਸੀਸੀ 98 ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2010) 2 ਐਸਸੀਸੀ 445)
- ਸ਼ੀਓ ਸੁਵਰੂਪ v. ਕਿੰਗ ਸਮਰਾਟ ਏਆਈਆਰ 1934 ਪੀਸੀ 227, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: (ਆਈਏ ਪੰਨਾ 404)
    - "... ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ; (2) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ
- ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; (3)

- ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ (4)

ਤੱ

ਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੌਲੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਆਈ

- ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਸੀ।

- ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਕਾਨੂ ਬਨਾਮ ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਕਾਨੂ ਬਨਾਮ। ਸਟੇਟ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 1,
  - ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 216, ਐਮ.ਜੀ.
  - ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 200, ਖੇਡੂ
  - ਮੋਹਟਨ ਬਨਾਮ ਮੋਹਟਨ ਬਨਾਮ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1970) 2 ਐਸਸੀਸੀ 450, ਸਾਂਬਾਸਿਵਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 412, ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2002) 4 ਐਸਸੀਸੀ 85 ਅਤੇ ਗੋਆ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੋਆ ਰਾਜ । ਸੰਜੇ ਠਾਕਰਾਨ (2007) 3 ਐਸਸੀਸੀ 755)
- ਚੰਦਰੱਪਾ v. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2007) 4 ਐਸਸੀਸੀ 415,
  - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 432, ਪੈਰਾ 42)
  - "(1) ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ, ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ
  - ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ, ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ।
- ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 'ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ'

ਈ ਕਾਰਨ', 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ', 'ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਲਾਤ', 'ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਸਿੱਟੇ', 'ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ', ਆਦਿ।

  - ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹਨ
  - 'ਭੁਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋਣ' ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਝਿਜਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ
  - ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।
- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
  - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

- (5) ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟੇ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
- ਘੁਰੇ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਘੁਰੇ ਲਾਲ ਵਿੱਚ। ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ (2008) 10 450, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ
- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਫਾਇਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।
- ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ।
- ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਨਰੇਸ਼ (2009) 9 ਐਸਸੀਸੀ 368, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 374, ਪੈਰਾ 20)
    - "20. ... ਬਰੀ ਕੁਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁਲਕੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
    - ਉਂਗਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲ ਹੈ।
- ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ v. ਬੈਨ (2009) 4 ਐਸਸੀਸੀ 271, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ
- ਅਦਾਲਤ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 286, ਪੈਰਾ 28)
    - "() ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ;
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ;
    - ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪਹੁੰਚ
        - ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ;
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ
- ਕੇਸ;
    - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
        - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ;
    - ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ
- ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਧਨਪਾਲ v.
- ਰਾਜ (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 401.

- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਲਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਰੀ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਉਸ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਿੱਥੇ ਦੂਸਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਇਸ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਣ।
    - (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

    - ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
      - “20. ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ
        ਨਤੀਜੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ/ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਖੋਜ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
      - ਜੇ ਇਹ "ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ" ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ
      - ਲੱਭਣਾ ਤੁਰਕ ਦੀ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ
        ਤਰਕਹੀਣਤਾ[ਸੋਧੋ] (ਦੇਖੋ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਕਿੰਡਰਾ v. ਦਿੱਲੀ ਐਡਮਨ (1984)
      - 4 635, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਕਮ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ v. ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ 1992 ਸੁਪ (2) ਐਸਸੀਸੀ 312, ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਰਬੜ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ v. 1994 . (3) 665, ਗਿਆ ਦਿਨ v. ਹਨੁੰਮਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦ (2001) 1 ਐਸਸੀਸੀ 501, ਅਰੁਵੇਲੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2009) 10 ਐਸਸੀਸੀ 206 ਅਤੇ ਗਾਮਿਨੀ ਬਾਲਾ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ v. ਰਾਜ
        ਏ.ਪੀ. (2009) 10 636).”

- (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

  - ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
  - ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1999) ਜੀ

- 10, ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
  - ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ. ਪਰ ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
  - ਨਾਲ।

- 5.3 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 436, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 378 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਖਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੰਦੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਪੈਰਾ 31 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:
- "31. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ
- ਉਮੇਦਭਾਈ ਜਾਦਵਭਾਈ (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 228. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ
- ਬਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 233)
- "10. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਡੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।
- ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਸੰਗਰੀ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
- ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਪਹਿਲੂ।

- ਸਾਂਬਾਸਿਵਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (1998) 5 ਐਸਸੀਸੀ 412 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ
- ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ
- ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਗਾੜ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ.
- 416)

- “8. ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜ
ਵਾਬ: ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਮੇਸ਼ ਬਾਬੂਲਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ
- v. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (1996) 9 ਐਸਸੀਸੀ 225 ਭਾਵ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ
- ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਕੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ
- ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਸਨ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਸਨ
- ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ-ਸਮਝਿਆ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਗੈਰ-
- ਕੀ ਪਾਲਣਾ ਸੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਹੁੰਚ
- ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸੀ
- ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ
- ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ; ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਜਾਓ। ਪਰ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਦਾਲਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਈ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਦੋ ਵਾਜਬ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਕ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ
- ਇਕੱਲੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
  - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ।
    - ਕੇ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਉਨੀਥਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 309 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ
- ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ
  - ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ

- ਕਈ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸਿੱਟਾ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ/ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।
- ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜੜੇ ਗਏ ਕਾਰਨ
- ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਬਿਲਕੁਲ ਆਵਾਜ਼। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ।

- ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

  - ਐਟਲੀ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਏਆਈਆਰ ਰਾਜ 1955 ਐਸਸੀ 807 ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 809-10)

    - "5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ

- ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
    - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 417 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਕਿ
- ਅਪੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
    - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ,
- ਇਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਬਲਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

- ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
    - ਅਪੀਲ ਪੜ੍ਹਾਅ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਹੱਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਦਾ ਭਾਰ
- ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
- ਜੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਅਰਥਾਤ, ਸੁਰਜਪਾਲ ਸਿੰਘ v. ਸਟੇਟ
1952 ਐਸਸੀ 52; ਵਿਲਾਇਤ ਖਾਨ v. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 122)
- ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

- ਕੇ . ਗੋਪਾਲ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1979) ਵਿੱਚ 1 ਐਸਸੀਸੀ 355, ਸੀ
  - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
  - ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਤਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਏ ਜੋ ਕਿ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ
  - ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ।

- (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
- ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
  - ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ
  - ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਹੀਂ
  - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5) 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ (ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ 5) 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।
  - ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ। ਇਸ ਲਈ,
  - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।
- ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
  - ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਹਨ, () ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5 ਅਤੇ () ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 2। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ 'ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ 5' 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ
  - ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਐਲਾਨ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਰਣ

- ਦੂਜਾ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਟਾਂ; ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਟੋਵ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੂਜੇ ਬਿਆਨ 'ਚ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ 'ਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਬਿਆਨ 'ਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ
- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ -
- ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ
- ਦੂਜਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ' ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ.

- 8. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨਲਮ ਵੀਰਾ ਸਤਿਆਨੰਦਮ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ (2004) 10 ਐਸਸੀਸੀ 769; ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਦੇਵੀ ਵੀ. ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਰਾਜ (2020) 11 ਐਸਸੀਸੀ 343; ਅਤੇ ਆਸ਼ਾਬਾਈ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 224 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ
  - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
  - ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

    - 9. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਨਾ
- 5 ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ
  - ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਡੱਬੇ ਤੋਂ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
- ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕੱਪੜੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ, ਮੋਮਬੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
  - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ, ਛਾਤੀ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਸੱਟਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ

- ਸੱਟਾਂ ਉਦੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬ
ਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 1-ਏ 1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਟੋਵ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਚਾਨਕ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ

- ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮੋਮਬੱਤੀ
- ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਸਕਦੀਆਂ ਸਨ
- ਨਾਲ ਹੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੜਨ ਦੇ ਕੋਈ ਸੱਟਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਕੋਈ ਸਟੋਵ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਚਾਨਕ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦਾ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
- ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ 1 ਝੂਠੇ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ
- - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਨੂੰ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ 2 ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 5 ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

- ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ
  ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਸਨੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਲੱਗੀਆਂ
  - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਫਲ ਹੈ
  - ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਐਲਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ
  - ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੦ ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਨਾਲ ਅੱਗ ਵੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।
  - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ 1 ਨੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਐਫ ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏਗਾ।

    - ਸੰਤੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (2015) 7 ਐਸਸੀਸੀ 641 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
  - ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਚਿਸ ਜੀ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
  - ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 9 ਤੋਂ 18 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

- "9. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਸਵਤੀਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅੱਗ ਅਚਾਨਕ ਲੱਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੜਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਲੱਗੀਆਂ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ
- ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਸਵਤੀਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ
- ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਕਾਰਨ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੜਾਈ ਲੜਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਤ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ
- ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 6, ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 7,
- ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਚ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
- ਪੀਡਬਲਯੂ 3, ਸ਼੍ਰੀਧੂ ਸੁਨੀਲੂ ਇੰਗੋਲੇ (ਭਾਬੀ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਰਾਜੂ ਜਾਨਰਾਓ ਗਾਵੇਈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ
- ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਤ ਵੀ ਮਾਰੀ। 1 ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ

- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਕਸਟ 1 ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਮਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਅਤੇ ਭਾਬੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3) ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
- 10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਦੀਵੇ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾ ਕੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਖੁਦ ਸੜ ਗਿਆ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
- ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ । ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ [(2000) 10 ਐਸਸੀਸੀ 324 : 2000 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 86]।
- ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਾ ਕੰਮ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇਗਾ।

- ਜਿੱਥੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ,

ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਇਹ ਕੰਮ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ। ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ
- ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ: () ਇੱਕ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ,
- ਸਰਸਵਤੀਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ; () ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਅਚਾਨਕ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ
- () ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਸਦਮੇ ਅਤੇ ਸੈਪਟੀਸੀਮੀਆ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ 60% ਸੜਨ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
- ਦੀਵਾ ਜਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਵੀ ਸੁੱਟੀ

ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਨਾਲ, ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਚ ਗਵਾਹ,

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਘਰ, ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦਾ ਦੀਵਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਕਿੱਥੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਦੀਵੇ ਜਾਂ ਕੈਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਜ਼ਰੂਰੋਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਡੀ ਨੂੰ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹੈ
- ਅੱਗ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

- ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਕਾਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਈ ਕਿਉਂ ਸੀ
  - ਦੇਰ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਉਕਸਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਪਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਜਗਾ ਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
  - ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਦੋਵੇਂ ਐਕਟ ਹਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ
  - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਤਲ ਲਈ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।
- ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
  - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਧਰਿਾ ੩੦੦ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਜੋ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ
  - ਤੁਰੰਤ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਔਸਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣਾ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ
  - ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- 14. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਕੇਸ [(2000) 10 ਐਸਸੀਸੀ 324 : 2000 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 86], ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਤਲ ਤੋਂ ਗੈਰ ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦੇਵੇਗਾ।
- ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਕੇਸ [(2000) 10 324 : 2000 () 86], ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਤਨੀਆਂ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ
- ਸ਼ਰਤ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ
- ਉਹ ਹੋਰ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
- ਉਸ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਾਚਿਸ ਦਾ ਡੱਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਨਾ ਜਲਾਉਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅੱਗ ਭੜਕ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
- ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੪ ਭਾਗ ੨ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦੨ ਹੈ।

- ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਕੇਸ [(2000) 10 ਐਸਸੀਸੀ 324 : 2000 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 86] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ
- ਸੋਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ
  - ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ. ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ
- ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੂਰੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ, ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
  - ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਤਰਕ ਸ਼ੀਲਤਾ ਧੁੰਦਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਵਿਆਹ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੀ ਸੜਨ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਲਾੜੀ ਸਾੜਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ
  - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੇ।
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੌਕਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੀ ਸੜਨ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

- ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਉਸ ਸਖਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ

ਅ

ਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਸੱਤਿਆ ਨਰਾਇਣ ਤਿਵਾੜੀ v. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ [(2010)

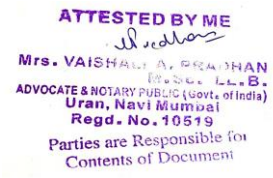
- 13 ਐਸਸੀਸੀ 689 : (2011) 2 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 393], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 3 ਅਤੇ 9 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 692 ਅਤੇ 693)
- "3. ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਸਮਾਜ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ (ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲਗਾ ਕੇ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇ/ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀਆਨਾ ਤਰੀਕਾ? ਸਾਡਾ ਸਮਾਜ ਕੀ ਹੈ
- ਬਣ ਜਾਓ- ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ.
- ***
- 9. ਔਰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਆਮ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹਨ
- ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ। ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਅਪਰਾਧ ਹਨ। ਉਹ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ
- ਪੈਸੇ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ
- ਉਸੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ। ਇਹ ਕੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ
- ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਵਪਾਰੀਕਰਨ, ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

- ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਸਵਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ
  - ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ
  - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਧਨੰਜੇ ਸ਼ੰਕਰ ਸ਼ੈਟੀ v. ਰਾਜ
  - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ [(2002) 6 596 : 2002 () 1444] । ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ।

- ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅੱਗ ਬੁਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ ਚੌਥੀ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਦੀ ਹਰਕਤ
    - ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜੋ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ.
- ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।
    - ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ।

        - 11. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਪੀਲ
- ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

    - ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
- ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

-
-